

რედაქცია: სოლოლაკზე, სერ- გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლ- ში, № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერ- გიევის ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სა- ხლებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორ- აში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: ВЪ ТИП. ДАТ. ВЪ РЕДАКЦІИ ГАЗ. „ПРОВАДЪ“.

ბაზმის ფასი: მთელის წლი- სა—8 მან., ნახევარ წლითა—4 მან. და 50 კაპ., ორის თვის—3 მან.

ქოველ დეა ორზაბათს ბარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს რაზრათი

ბანსხადება: ლიონზე, ქართლოს რუსულს, სონსურს და სხვ. ინგლის

ფასი ბანსხადებისა: დიდი ასო- ვებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ცერ- ცერი—5 კაპ., პატარა 4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს გაას- წოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდილ სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

მენა, 12 მაისს. რუსის სამხედრო აგენ- ტი ბობრიკოვი გაშობინებს სერბილამ პეტერბურღში იმ განზრახვით, რომ შეიტყონ იძისაგან—თუ რამდგომარეო- ბაშია სებიის არმია.

აღრიანობლიდამ მუდამ დიდძალი ჯარი შოდის სან-სტეფანოში; ამ ჯარს აყენებენ შავსა და მარმარილოს ზღვებს სუა რუსის პოზიციების გასამაგრებელად.

ლონდონი, 12 მაისს. საზოგადოება- თა პალატამ 367 ხმის უმეტესობით 226 ხმაზე უარ-ჰყო ბარტიტონის წინადადება სამინისტროს წინააღმდეგ.

საქართველო

ჩვენს საადგილ-მამულო განკეზხე

პირველი და უმთავრესი ჰაზრი ყველა საადგილ-მამულო ბანკებისა ის არის, რომ სოფლის ხალხს, მემამულეებს, მეურნეობას მოუშართოს ხელი.

მაჭრებისათვის, ქალაქის მცხოვრებ- თათვის სხვა-გვარი ბანკებია მოგონილი: სავაჭრო, ურთი-ერთ ნდობისა და სხვ. და სხვ., რომელთაც მიზანი სხვა აქეთ და ამის-და-გვარად წესდებაც სხვა არის.

საქართველოს ხალხი ისტორიულად მიმდევარია მეურნეობისა. თავიდანვე ქართველების იმედი, ნუგეში, მარჩენე- ლი და მაცოცხლებელი იყო და არის მიწა, მამული.

საუბედუროთ, მიწის მუშაობის საქმე ჩვენში დღემდინ ერთობ მძიმედ მიდის, ერთობ ძველებურად, მამა-პაპურად; ქართველ მემამულეს იმის მეთაფი სარ- გებლობაც ვერ შეუძლიან თავის მდი- დარის მიწა-წლისაგან, რის შეძენაც შე- ეძლება და რასაც სხვაგან, განათლებულ- სა და მეურნეობის მკოდნე ხალხები იძენენ.

პი ამ ნაკლულევანების შესავსებელად იყო დაარსებული ჩვენში ოფილისისა და მუთაისის საადგილ-მამრო ბანკები. იმათი დანიშნულება იყო და არის,

რომ ფულით ხელი მოუშართოს იმ მე- მამულეთ, რომელნიც ცდილობენ თა- ვიანთ მიწიდგან მომეტებული სარგებ- ლობის გამოტანას, რომელთაც ჰსურსთ, რომ განიფრული მეურნეობა შემოი- ღონ; ერთი სიტყვით, ჩვენი საადგილ- მამულო ბანკები იმისთვის იყენენ და- არსებულნი, რომ წინ წასწიონ, წარმა- ტებაში შეიყვანონ ჩვენში მეურნეობის საქმე და ამის გამო წარმატება მოსცენ აგრეთვე ჩვენს ხალხს, რომლის თითქ- მის ერთად-ერთი, ისტორიული ხელობა არის მეურნეობა, მაწის შემუშავება.

ასრულებენ ეს ბანკები ამ თავიანთ დანიშნულებას?

რამდენიმე წლის განმავლობაში ჩვე- ნი ბანკების არსებობა და მოქმედება ყველას ცხადათ არწმუნებს, საუბედუ- როთ, რომ ამ დანიშნულებას ხსენებუ- ლი ბანკები ვერ ასრულებენ.

საკმაოა ერთი უბრალო გარემოება მოვიყვანოთ ამის დასამტკიცებლად იმათ- თვის, ვისაც ეს არა: საკმაოა ვთქვათ მხოლოთ ის, რომ ორივე ბანკებიდამ, იმ ბანკებიდამ, რომელნიც მემამულეე- ბის ფულებით არიან დაარსებულნი და რომელთაც მემამულეებისთვის უნდა მოეწყოთ ყველაზე პირველად ხელი, ამ ბანკებიდამ დღემდინ ორი მესამედი ფუ- ლი—სესხი, თუ მეტი. არა, ვაჭრებმა, სა- ხლების პატრონებმა და სხვა ამ გვარ პირებმა გაიტანეს და დანარჩენი ერთი მესამე კი იმ პირთა, რომელთათვის ეს ბანკები იყენენ და არიან დაარსებულნი.

ამ ნაირად ჩვენი საადგილ-მამულო ბანკებისაგან ისეთმა პირებმა ისარგებ- ლეს, რომელთაც ამ ბანკების დაარსები- სათვის ერთი გროში არ შეუწირავთ და ნამდვილი მეპატრონენი კი ბანკების თანხისა თითქმის, როგორც ამბობენ, რიყვებდ ღარჩენენ.

ჩვენ არაფერს ვამბობთ მიზეზზე—თუ ვის ანუ რას უნდა მიეწეროს ამ გვარი შეუსაბამო მიმართულება ჩვენი ბანკე- ბის საქმისა.

ჩვენი განზრახვა მხოლოთ ის არის, რომ ამ სამწუხარო გარემოებაზედ სა- ზოგადოების, ბანკის დამაარსებლების ყურადღება მივაქციოთ;—იქნება ერთი

რამ წამალი, ერთი რომელიმე სახსარი აღმოჩნდეს ისეთი, რომ ბანკები და იმის ფული მარტო „სახელით“ არ იყოს სა- ქართველოს თავად-აზნაურობისა და სა- ზოგადოთ მემამულეებისა და „სახრავი“ კი სხვისი იყოს.

ს. მ.

დღიური

* * „დროების“ მე-91 ნომერში მო- ყვანილი იყო შალაქის რწვის ვალ- წყვეტილება შესახებ სასაფლაოების ქალა- ქის წრეს გარეთ (ნავთლულის მინდორ- ზე) გადატანისა. ჩვენ დაგვავიწყდა გვე- თქვა მაშინ, რომ ქალაქის ყველა სასა- ფლაოები ერთის წლის შემდეგ იქნები- ან მოსპობილნი და მერის სასაფლაოზე კი ამ ერთის თვის შემდეგ აღკრძალუ- ლი იქნება მიცვალებულების დასაფლა- ვება. შალაკნებისთვისაც ცალკე სასაფ- ლაო ადგილი ნავთლულში.

* * ჩვენმა უმაღლეს მთავრობამ დაამ- ტკიცა უფ. ოფილისის მთავარ-პოლი- ციმეისტრისაგან შედგენილი პროექტი ოფილისის პოლიციის შესახებ. ამ პრო- ექტის ძალით, უმცროსი პოლიციმეისტ- რების თანამდებობა გაუქმებული იქნე- ბა, მაგიერად დანიშნება ერთი თანა- შემწე მთავარ-პოლიციმეისტრისა; ქალა- ქი ათ სპარისტაოდ იქნება გაყოფილი და თითოეულში ცალკე პრისტავს დანი- შნავენ.

* * ბაზეთი „მზორი“ გეაცნობებს, რომ ჩვენს მთავრობას განზრახვა აქვს ბათუმისაკენ რკინის გზა გაიყვანოს; ეს გზა შოთი-ოფილისის რკინის გზის სამ- ტრედის სტანციილამ დაიწყება. ოუ რა გზით და როგორ უნდა გავიდეს ეს გზა—ამის გამოსაკვლეველად მთავრო- ბას ინჟინერები დაუნიშნავენ, რომელნიც ამ მაისილამ უნდა შეუდგნენ საქმეს.

* * ძახეთილამ გვწერენ, რომ ოფილა- ვის უეზლში ამ უკანასკნელ დროს რა- ლაც მუცლის ტყვილი გაჩენილა, ნო- ლერასავით; ხალხს ძალიან აწვალებს, მა- გრამ სიკვდილით კი ამ ავითმყოფობი- საგან იშვიათად კვდებიანო.

* * * შვედმა-ნიკრეთიდაჲც შეუწყვეტელ წვიმებს იწერებინ, და ამის გამო სოფლის მუშაობას დიდი დაბრკოლება აქვსო.

* * * მომავალ ორშაბათს, 15 მაისს, ქალაქის რჩევაში შემდეგ საფეხებზე იქნება სჯა:

ზამკეობისაგან წარმოდგენილი ანგარიში 1877 წლის ქალაქს შემოსავალ-გასავალისა;

მოხსენება ზამკეობისა პირუტყვის სალავი ადგილის თაობაზედ;

ზანცხადება ხმოვანის მლიმირზოვისა ქალაქის გასუფთავების შესახებ;

ზანცხადება ხმ. სურგუნოვისა ქალაქის ქუჩების განათებაზედ;

მოხსენება ზამკეობისა ხმ. მლიმირზოვის წინადადების შესახებ, რომ ქალაქის სამმართველოსთვის დანიშნული შტატა შემცირებული იქმნეს;

ზანცხადება ხმოვანის ექიმის მართანოვისა იმ ზომებზე, რომელნიც ქალაქის კეთილ-განწყობილებისათვის საჭირონი არიან და სხვ. და სხვ.

ამ სიაში მოხსენებულ ზოგიერთ საკვების განსახილველად ხმოვანნი ხუთჯერ ყოფილან მოწვეულნი; მაგრამ, რადგან საკმაო რიცხვი არ შეკრებილა, ამის გამო ვერ განუხილავთ.

* * * ჩვენ შევიტყუეთ, რომ გაზეთის „თფილისის მოამბის“ რედაქტორი თ. ძ. ბებუთოვი ამ დღეებში წასულა პეტერბურგში; მიზანი ამის წასვლისა, როგორც გვითხრეს, ის არის, რომ დაესწროს იქ იმ დროს, როდესაც სენატში გაარჩევენ იმის საქმეს თფილისის ქალაქის საავადმყოფოსაგან დაწყებულს.

* * * მუთისადამევე გვწერენ, რომ იქა-

ური ქართული სცენის მოყვარენი მომავალ ორშაბათს, 15 მაისს, მსტროვსკის კომედიის „შემოსავლიანი სადგისი“ წარმოდგენას აპირებენ.

„დროების“ კორამსკონდენცია

მუთისი, 11 მაისს. 9 მაისს წარმოადგა სომხების თაონობით და მონაწილეობის მიღებით აკრთვე ქართველთაჲნაც უფ. სუნდუკიანცის სამ-მოქმედებიანი და ექვს-სურათიანი კომედია „ხათაბალი“, რომელიც ამ წარმოდგენაზედ ოთხ მოქმედებათ გაყვეს.

მართლაც რომ ხათაბალი რამ არის ამ „ხათაბალის“ სცენაზე წარმოდგენა, რადგან ძრიელ ძნელს დეკორაციას თხოულობს. მკანებ დალოცვილს სუნდუკიანცს ეს კომედია უმეტეს მისთვის შეუთხზავს, რომ დეკორატორს სრულიდ თავის ხელობა გამოაჩინოს. ჰაი, სწევნ იქით-აქეთ კულისებს, სდგამენ უცბათ ბალს ანუ მეორე ოთახს, სადაც შემოაქვო სკამები, სტოლები და ჰკიდებენ ფარდებს და სხვ.

მრთის სიტყვით, პუბლიკის ყურადღებას სცენის ტრიალი უფრო იზიდავს, ვიდრე ახალგაზდა სწავლული ბიორგი, რომელსაც ახალს და კეთილს აზრებში კიდევაც გადააჭრებებს ზამბახოვის მოსამსახურე ბიჭი სარქისა.

რომ მცოდნებოდა წინ-და-წინ, რომ ეს სპექტაკლი ამ რიგად წაიღოდა, ვიზონიდი ბამბას და, ყურებს დავიცობდი რომ არაფერი გამეგონა, და ვისიამოვნებდი მხოლოდ მშვენიერად მოხერხებული დეკორაციის ცქერით.

თუმცა მე თვალების დახუჭვას დასკირდებოდა, როცა შევხედებდით მედიკ-რაფაელიანცს ვარდის-ფერ ლოყებიან ყმაწვილ ქალათ გამოსულს მეთევანის როლში; მაგრამ მაგიერათ გახელილ თვალებთან ყურებსაც ავისხნიდი ბარხუდარიანცის გამოსვლაზედ, რომელმაც ზამბახოვის როლი უნაკლულოდ აღასრულა. თქვენ წინ იდგა ნამდვილი მდიდარი მოხუცებული კაცი, დახელოვნებული სხვა-და-სხვა მოტყვილებაში.

პ. მრეველოვისა გამოდიოდა მარგალიტას და ხამფერას როლებში. იპას ცოტად ემზნეოდა, რომ როლები კარგათ არ იცოდა, თუმცა ხამფერას როლი საკმაოდ კარგა შეასრულა; არც მარგალიტას როლი აუსრულებია ცუდათ რომ არ გასცინებოდა მაღალ ქუსლებიანი ბათინკების ხელში დაჭერაზედ; მაგრამ ამაში პ. მრეველოვისას ვამართლებ, რადგან პირველათ ნ. რაფაელიანცმა აიტეხა სიცილი, როდესაც ის ნატალიას როლში აძლევდა იმას ამ ბათინკებს. სწორი მოგახსენოთ, თუმცა ნ. რაფაელიანცმა პირველ მოქმედებაში კარგათ აღასრულა ნატალიას როლი, მაგრამ წაახდინა ესეც როლი უკანასკნელ მოქმედებაებში და სულ ცუდათ წარმოდგინა მეთევანის როლი: იჯდა სცენაზედ ახალგაზდა ქალი, რომელიც უძახოდა შეილოს შეხედვით მაზედ ხნიერ კაცს.

ი აიას როლი ასარულა უ. მარდიშვილმა, რომელიც არ იზამს ცუდას, რომ მხოლოდ თავისი გვარის შესაფერ როლებს აიღებდეს. უ. მარდიშვილი იაიას როლში თხუყურა იმერელს უფრო ჰკავდა, ვიდრე ვაჭარ სომებს.

ან. მ—ძემ ვერ შეასრულა ბიორგის

ფელტონი

ახალციხური ფელტონი

მადლობა ღმერთს, მაისი დაგვიდგა, ვარდობის თვე! მაგრამ ცის მოზულენვა და საზოგადოდ მკვიანე ჰაერი თავისას არ იშლის. აპრილმა მარტს ბევრით გადააჭარბა; მაგრამ მაინც უცხოად აღგვიმწვანდა მთა, ბარი, ტყე, ღრე, ხილნარი, ხევანი, ყანა და ქალა პირუტყვით, მფრინველთ, მწერთ და ქვემძრომთ სასიხარულოდ...

ძაცთა?... რატომ, ყველა კაცსაც დროებისა და თავის მდგომარეობის-და-გვარად აჩნია პირად სიხარული, და გულისა ვინ იცის?... მის შეუქლიან ყველა კაცის გულის ხეაშიადის ზედმიწევნით ახსნა-გამოცნობა?... ამბობენ მეცნიერნი: როგორც ქვეყნის თვითთავი კაცის სახე გარჩეულია ფორმით, ფერით, ტანითა, ისე ნაირ-ნაირის ყოფაქცევით

სხვა-და-სხვა რიგად დაშორებულ არიან ერთ-ერთისაგანო!...

ღილიდგან საღამომდის ახალ ამბების კითხვაში და ათასნაირს სჯაში ვართ. ამდენი გულისა და პირის უთახმოება მხოლოდ სან-სტეფანოს მორიგების იმ ერთს მუხლზედ საკვირეოდ თანხმდება, რომლითაც ეძლევა რუსეთს ბათუმი მისი მიმყოლის საზღვრებითა აზრუქამდი!

აქაურები ახლავე უკვე ამაზღებენ ახალციხეს გუბერნიად! ძველ-ქალაქს ზომენ, სჭრიან ნებისად, სამოქალაქს მიყოლებული ერთ ვერსის სიშორეზედ ივლიტამდის გარდააქვთ ქალაქის შენობაები თავიანთ შინაურულის პლანი-თა!... მართლაც, ისეთი წმინდა ჰაერი და მარჯვე მდებარეობა აქეს გაღმა-გამოდმით ამ მხარესა, რომ ურიგო არ იქნება ამ სასარგებლო მოაზრებას ჯეროვან ყურადღებას მიაქცევდეს მთავრობა გაშენებისათვის!...

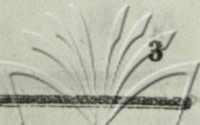
სან-სტეფანოს მორიგების ის ერთი მუხლი არა თუ მარტო ზედ-მოქმედობს განსაკუთრებით ჩვენებურებზედ, არამედ

სამზღვარგარეთლებზედაც პირველში დიდი გავლენა მიიღო, მეტადრე ზამოპჭარას ხამშიაშვილს შარიფ-ბეგზე, რომელიც ამ ცოტახანში გარდმოვიდა ჩვენკენ.

ამ ხამშიაშვილს შარიფ-ბეგს ბევრნიად დავალიანებული ჰქავს ჩვენი მხარე სიკეთით, აღრითგანვე; მაგრამ უფრო შარმანდელს აქეთ: ყოველ მხარეს ტაცვა, გლეჯა, კაცის-კვლა, გამრავლებული იყო და ჩვენში კი, ერთ-ორ შემთხვევას გარდა, წიწილი არ აფრენილა!

აქარის პირში ომიანობა და ამნაირი სასწაული ვინ დააჯერებდა! მაგრამ ღმერთმა უშველოს კარგს მოთავესა!... ამისთვის, რა ახალციხეში მოვიდა ხსენებული შარიფ-ბეგი, დღემდის დღე ერთი და ვიზიტზედ მიმსვლელ-მოძღილელი ა.რ! აქას მიემატა უ. მახილ პ. მკფისოვის მოსვლაცა, რომლის ოჯახშიც ჩიმომხდარიყო და განწყობილ არიან მამა-პაპით შეგობრულად.

ამ თვის 5, კათოლიკის მღვდლებიც იყვნენ მისულნი სანახავად. მართან მე-

როლი ისე, როგორც მოველოდით; ხან-დისხან ერთმანეთს გამოაკეთებდა, მაგრამ მისთანა ალაგას დაიწყებდა რაღაც გულგრილათ ლაპარაკს, რომ ნამდვილათ ეტყობოდა რომელი შეუსვლელია. ამ მიზეზის გამო სრულდებით დაიკარგა მხოლოდ ერთად-ერთი საუკეთესო სცენა მთელს კომედიისაში, სადაც ბიორგი მარგალიტის დანიშვნის უფარს ამბობს, რადგან იცნო, რომ ის არ არის მისგან ნახული ქალი.

მშვენიერათ ასრულა უ. მ. იურკევიჩმა სარქისას როლი.

ანგარიშს, ცნობაში მოყვანის შემდეგ, მივლია, წარმოადგენენ მოთავეები.

მაყურებელთ განი

ოქმის აგებები

ოქმის უმადობა

ბელგიურს გაზეთში დაბეჭდილია ვ. ს. მაისის მენიღამ მიღებული დეპეშა, რომელსაც გვაცნობებს, რომ აქ მუდამ დღე მინისტრები იკრიბებიან, აღმოსავლეთის საქმეებზედა აქვთ სჯაო და, როგორც ისმის, მომეტებული ნაწილი პესტრო-მენგრიის მინისტრებისა იმ ჰაზრისანი არიანო, რომ, თუ ომი ატყდა, პესტრო-მ პირ-და-პირ ინგლისის მხარე უნდა დაიჭიროსო.

ამავე დეპეშის სიტყვით, ინგლისმა ხელახლად დაიწყო ახლა მეცადინეობა, რომ პესტრო-მენგრიასთან კავშირი შეჭკრას.

რუსულს გაზეთებში დაბეჭდილია თუილისი დამ მიღებული დეპეშა, რომ ქვეკასიის არმიის შტაბის უფროსის თანა-

შემწე პოლკოვნიკი ტომილინი საჩქაროთ წავიდა ბათუშიო; იმას ღერვი-ფაშასთან წიგნი მიაქვსო.

„პოლიტიკურს პორრესპონდენტრაში“ იწერებიან თუილისიდან:

„ქვეკასიის არმია ოთხ კორპუსად იქნება გაყოფილი: რიონის, შარსის, მრგვის და არტანის კორპუსებად. თითოეულ კორპუსში იქნება: ორი ქვევითა დივიზია, 8 ესკადრონი რეგულიარული ცხენოსანი ჯარი, 5 ირრეგულიარული და 6 ბატარეა (თითო ბატარეაში 8 ზარბაზანი). რიონისა და არტანის კორპუსის უფროსებად დაინიშნული იქნებიან ლენერლები პლხაზოვი და ძომაროვი.

„ღენ. ძომაროვს ბრძანება მოუვიდა, რომ ართვინი დაიჭიროს“

ამავე გაზეთის სიტყვით, დიდ მთავარს ქვეკასიის არმიის მთავარ-სარდალს 15 ს მაისისთვის მოეღიან თუილიაში; მოსვლისა-თანავე დიდი მთავარი ნახავს ცახის-ძირში ღერვი-ფაშას და მოსთხოვს იმას, რომ, სან-სტეფანოს მორიგების თანახმად, დაუთმოს რუსებს ბათუში.

სამართალი

იოანე ნათლის-მცემლის მოწასტრიდამ

ქმირზასი ნივთების დაკარგვის საქმე

თუილისის ოლქის სასამართლომ გაარჩია ამ დღეებში საქმე, რომელიც ზევით მოვიხსენეთ. ამ საქმის გარემოება ასე აღმოჩნდა სასამართლოში:

1871 წელსა მღვდლის შეიღმა ივანე ბერძენოვმა მისცა ქალაქი საქართველოს ეგზარხს მესევის, რომ როდესაც ის იოანე ნათლის-მცემლის უდაბნოს მოწასტრის მნათედ იყო, არხიმანდრიტ მაკარიმ წაიღო ამ მოწასტრიდამ სხვა-და-

ვილება ნამდვილ პატრიოტობისადმი ჯეროვნად შერაცხა თქვენი დაჯილდოვება მაღალის ხარისხითა და გიბოძათ საფერ-აკადრისის ულუფითურთ გენერალ-მაიორობა! მომილოცავს, კეთილ ბედნიერ იყოს თქვენთვის ეგრეთი ღირსება, ეგრეთი იშვიათი დაჯილდოება და აღძაღლება! იწებოს ღმერთმან მარად ჟამს თქვენთვის კეთილი დღეგრძელობა!

„თქვენის კეთილის მაგალითით უეჭველად მოველოთ დიდის ხნის მოღმა ჩვენგან დაშორებულთ რიცხვით ბევრათასთ ჩვენს თანამოქმედთ შვერთებას! აქამდის რაც გავსძელით უშათოდ, ისიც კმარა: სალი კლდე ვიყავით და აღძასის გულგები გვეჯონდა, რომ სულგრძელებით ვითმენდით დღემდის მათთან განშორებას!“

„ახლა კი დრო არის გამოღვიძებისა ბუნების მიმყრუებელის ღრმა ძილისაგან; თვალი გამოვანხილოთ, აღვსდგეთ და კეთილ განწყობილებით ხელი-ხელს მივუკეთ მამულის წარსამატებლად!

სხვა ოქროს, ვერცხლის მანქანებისა და ფასი თვლები მიტრიდაქ... დეველი წიგნები და ყველა ეს ნივთები გაუზზაენა თუილისში თავის დას ნინოსაო.

ქანტორამ ამ საქმის გამძიება მიანდო ეპისკოპოსს პლექსანდრეს, ღაით-ზარეჯის მონასტრის არხიმანდრიტს სოფრონის და სიონის სობოროს პროტოიერის ბასხაროვს, ამათ დახედეს ხსენებული მონასტრის სამკაული და დარწმუნდნენ, რომ ყველა ნივთები მთლად და ხელუხლებლად იყო, გარდა ერთის წიგნის ანტონ კათოლიკოსის ღვთისმეტყველებისა, რომელიც ვიდასაც წაეღო და ღვთისმშობლის ხატისა, რომელიც, არხიმანდრიტ მაკარის სიტყვით, ივ. ბერძენოვს წაეღო და აღარ მოეტანა.

ამის გამო ქანტორამ საჩივარი ბერძენოვისა უყურადღებოდ დააგდო.

ახლა არხიმანდრიტ მაკარმა შეიტანა ბერძენოვზედ საჩივარი ცილის-წაპებისათვის.

ზამოძიების დროს, ივ. ბერძენოვმა არ აღიარა თავისი თავი დამნაშავედ; იმან სთქვა, რომ რიგიანათ არ შეუ-მოწმებიათ ძველი ქართული სიით მონასტრის ნივთები, თორემ დარწმუნდებოდნენო, რომ მონასტრის ბევრი რამ ძვირფასი ნივთი აკლიაო; სხვათა შორის აღარ არისო: ბრილიანტის ჯვარი, რომელიც ღვთისმშობლის ხატსა ჰქანდაო, არქიერის მიტრას ბევრი ძვირფასი ქვა აკლიაო, აღარ არის ვერცხლის თევზები და სხვ. და სხვ. და ყველა ეს არხიმანდრიტმა მაკარიმ დაისაკუთრაო.

მისკოპოსმა პლექსანდრემ აჩვენა, რომ ის და არხიმანდრიტი სოფრონი ჰკითხულოდნენ სიას და ბასხაროვი კი ნივთებს სინჯავდა, სრულად არის თუ არაო. მე მაინც-და-მაინც ბეჯითად არ დამითვარიელებია ყველა ნივთები, რადგან დრო არა მქონდაო და კანტორის მოწერილობაშიაც არ იყო მოხსენე-

სხურის სიტყვით პატივი სცა კიდევ, რომელსაც აქ მოვიყვან:

„თქვენო ბრწყინვალებავ! მშვიდობით თქვენი მობრძანება, აქარის ბატონო უ. შარიფ-ბეგო!

„ღაღად ბედნიერი ვარ მე დღეს, რომ ვხედავ თქვენს ბრწყინვალებას თქვენს მოძქე-მოყვარებში! მამულის სიყვარული და დიდი სიხარული ერთმანერთს ებრჭობიან, ცნობა, გონიერება მოწმად ახლავან და მსჯელი სინიღისი წინა უძღვიან!...“

„თქვენ ჩვენის ქვეყნისა დასავლეთი-დგან აღმოიჭვირეთ და სიბრწყინვალით მრთლად გაგვინათლეთ საათაბავოს ქალაქი ახალციხე! მით სამხედრონი, მთავარ-თავადნი, აზნ-ურები, ბეგ-ალაღარნი, მოქალაქენი მღვდლითა, ერთთა დიდ აღტაცებით პატრესა გცემენ!...“

„დიდის ქების ღირსი ხართ, დიდის დიდებისა და აღმატებულებისა; ასრე რომ, რა იხილა თავის უაღვეისტესობის შორ-მხედველობითა რუსის ხელმწიფე იპპერატორმან თქვენი კეთილ-ღტოლ-

„ნუ ჩავაროვინებთ უქმად ჩვენს გმირთა-გმირთ წინაპართ შრომისა; შორწყულია ჩვენი ქვეყანა ერთიან იმათი ძვირფასის სიხლითა! ამდენი ურიცხვნი, მათგან ნაშთნი, ციხე-კოშკნი, ტაძარნი ჩვენ გვიყურებენ და მოელოან ჩვენგან აღრინდელ თავიანთ ნანახს კეთილდღეობაა!...“

„მაშ იმეფოს ამას იქით ჩვენში განუყრელმან სიყვარულმან, სიმათლემ და ერთ-მოქმედებამან!... მთხოვ ღრმა სიმდაბლით ყოველის-მპყრობელს ღმერთსა, იყოს თქვენ ჩვენი შემწე, მფარველი და წივამძღვარი ყოველს თქვენს, ჩვენს კეთილ და საზოგადო სასარგებლო საქმეში სააქაოს თუ საიქაოს! ამინ.“

ამ სიტყვამ, ნამდვილის გრძობით ნათქვამმა, ღრმა შთაბეჭდილება მოახდინა როგორც თვითონ შარიფ-ბეგზე, აგრეთვე სხვებზე იქ დასწრეებზედა...

მინე მესხი

ახალციხე, 7 მაის.

